

Crònica, PEDALS de FOC "NON STOP" 2010

En primer lloc felicitar a la Núria Lauco per l'extraordinària cursa que va fer, aconseguint la seva "tercera" victòria consecutiva a la Non-Stop i 15è. lloc a la General Absoluta, se'm acaben les paraules per definir aquesta nova gesta de la Núria; també felicito en el Carles Dantí, company habitual d'entrenaments per aquesta Non-Stop, el Carles va saber afrontar molt bé totes les dificultats de la prova i va ser Finisher en una de les proves en Btt d'un dia, jo crec, més dures del món.

Vaig preparar la cursa molt bé, ja que em feia respecte i de moment mai m'he vist obligat a abandonar en cap prova en la que he participat i volia procurar tenir les màximes garanties de poder afrontar-la amb èxit.

Vaig incloure a l'entrenament de volum, després de La Titan, un "test", de 200Km. amb 4.500m de desnivell, just un mes abans, (va sortir 11'08h.); així docs vaig establir el meu objectiu a la Non Stop en estar al voltant de les 14'00h. (sense haver fet mai la prova i desconeixent totalment el recorregut), però no sabia el que m'esperava.

El briefing del divendres, el personal i les samarretes que portava tothom no eren de pedalades populars. Amb el Roberto Heras a la "platea" i una bona representació de "chicos" del Norte, es respirava aquell ambient de les grans "ocasions", i va ser quant explicaven el recorregut i vaig començar a veure que el tema de tenir que anar amb llibre de ruta, tindria força importància.

Per sopar un bon entrecot de carn de cavall, acabar els darrers preparatius i deixar-ho tot a punt, intentar descansar més que dormir. Ja de seguit, diana a les 03'15h, menjar unes peces de fruita, un cafè, vaselina en el "culotte", Madform a les cames i Crema solar pantalla total; no fa massa fred, 10º, i vaig de curt amb "manguitos".

04'45h. estic en el frontal a la línia de sortida, 5:00h. sortida dels 250 participants dels quals 187 estan inscrits a la categoria OR - Non Stop, la resta estan a la categoria PLATA i ho faran en dos dies, donaran per acabada la seva jornada d'avui a Espot, però els OR que no passin abans de les 19'00h. pel control d'Espot, s'hauran d'aturar i passar a categoria Plata.

De seguida sortim del centre de Vielha a buscar el túnel, però ho fem per camí. Son 8Km. de pujada només començar que ja et posen a to. Em trobo molt bé i tinc bones sensacions, vaig endavant, just abans d'entrar el túnel agafo a la Núria i tot un grup que va al seu darrera, com a la Titan! La gent la té com a referència! Jo em poso davant del grup i la Núria a roda i em diu "tranqui que això es molt llarg"; en aquest vídeo de TN-Comarques de TV-3 es veu a dins el túnel l'imatge que us dic, inici notícia minut 18'50m. fins 20'15m. (es la darrera notícia del TN) en el principi minut 19'30m. surt un grup dins el túnel, jo soc el de davant i la Núria just el darrera.

<http://www.tv3.cat/videos/2992010/TN-comarques-28062010>

A la sortida del túnel em desenganxo del grup que portava i agafo el de davant, quant els mossos d'esquadra ens treuen de la carretera i ens fan passar cap els primers corriols i camins, em diuen que han passat uns 15 o 20 bikers; els primers kilòmetres, tot just a trencar l'alba, i a tota "osti..." i travessant torrents i rius, tenen una sensació especial, vaig de puta mare ..., fins que a la primera de canvi, ja veig que estic ben sol i que el llibre de ruta no em quadra, collons... tot just estem en el kilòmetre 15 i ja estic perdut !!! bé, per no avorrir, vaig més de cara el gra, em vaig perdre tres vegades abans del primer control de Vilaller. Finalment entro en un grupet de cinc i decideixo quedar-me. Un d'ells es del Pallars Sobirà i diu que a partir del segon control coneix força be el circuit, dons jo m'enganxo a ell, tot i això ens tornem a perdre un parell de cops, però ara tots junts i fem algun kilòmetre "extra".

Quan arribem al segon control després de superar el primer port del dia, Sarreres 3,8Km. amb rampes del 9'3%, del grup en quedem 2, el noi del Pallars i jo, aquí ens diuen que la Núria Lauco ens porta uns 10m. d'avantatge. Encarem el segon obstacle del dia el Coll de Paranera, 9Km. el 7% i els 3Km. darrers amb rampes del 9% i coronant a 1.595m. Es en aquest darrer tram on el meu company em treu uns metres i aconsegueix coronar abans que jo. El perdo de vista i just en aquest punt tinc marcat en el llibre de ruta que s'ha de deixar la pista principal per la que pujàvem i agafar un corriol "poc visible" i un tram no ciclable. M'equivoco i surto abans d'hora per un caminet que veig i faig una "excursió" per la muntanya amb la bici a coll i ja veig que torno estar perdut, no veig ningú, ...

Torno enrere i quant arribo al punt a on havia sortit, veig passar bicis com a bales cara vall, collons!!! havia de baixar 1Km. per la pista i després trobar el corriol; aquí fa molta calor i es fa un tram amb la bici a coll, saltant pedres i rocalles, ... el que faltava, rampes !!! feia anys que no en tenia, i just ara a dalt del Coll de l'Oli, m'obliguen a parar i estirar !!! aquí em desmoralitzo bastant perquè veig que el meu objectiu de 14h. no serà assolible, el temps perdut i el sobreesforç fet per recuperar-lo ja en comencen a passar factura i per acabar-ho d'arreglar, la baixada d'aquest Coll es tremenda, per una zona molt tècnica, puja/baixa de la bici constant; quant

arribo a baix em diu un espectador que l' Heras ja fa mes d' 1h. que ha passat , ara vaig "tocat" i procuro controlar l' esforç perquè no tornin les rampes, es quant m' agafen dos per darrera que havien fet la Titan aquest any , em coneixen pel "maillot" i jo pujo el ritme per anar em ells.

Aarribem al peu del "TRIADOR", es el port mes llarg, 12km. te una mitjana de rampa del 7'5% i es corona a 2.140m. La visió de "la Mole" des de l' avituallament impressiona, aquest fet i que em diuen que ja vaig el 50 o 60, i tot just estic en el kilòmetre 96, colpeixen el meu estat d'ànim. Entretant menjar i beure segons tenia previst en aquest punt. Estic mes estona del que seria habitual en mi parat en l'avituallament , i quant vaig per arrencar per afrontar el port, arriba el Carles Dantí, que no havia vist des de els primers kilòmetres, el veig molt bé, ell es sorprèn de trobar-me, xarrem una mica i jo marxo i l'hi dic que vaig tocat i que ja m' agafarà a la pujada i realment penso que ho farà; procuro imposar-me un ritme constant a la pujada i ho aconsegueixo, 7-8 Km./h. Constants.

Faig tot el port en solitari, però mentre pujo veig que m' apropo a corredors que tinc per davant. Abans de coronar n'atrapo a un i en el control n'hi ha cinc, però mentre pujava Triador, ha canviat el temps el 100%. S'ha format una tempesta en poca estona, està començant a tronar, llampejar , ploure i fa vent, (es la previsió que havia anunciat el David Sandoval a la seva crònica de la "Quebranta" , i l'ha clavat) demano a l'organització una bossa de plàstic, d' aquestes grans de deixalles, improviso un impermeable i arrenco a buscar el Coll de la Portella, que està a mes de 20Km. d'ací i es el "sostre" de la Pedals: 2.300m. Això vol dir que em "menjo" tota la turmenta a mes de 2.000m. d' alçada: acollonant !!! En aquest kilòmetres recupero algunes posicions. De cames vaig bé i el "coco" ja només t'he un objectiu: "acabar".

Corono La Portella i baixo cap Espot, molt ràpid. Em sento segur a la btt i vaig agafant gent. Arribo a Espot a les 16'00h. (Km.148) aquí no plou i diuen que a Vielha fa sol. Em trec el "Chubasquero", menjo una mica i arrenco sol deixant gent a l' avituallament; a partir d' aquí ja se que depèn de mi acabar la prova. He passat el tall horari d' Espot i el mes dur ja està fet, em trobo bé i les rampes ja han desaparegut del tot, vaig mes segur amb el llibre de ruta i vaig recuperant places a compta-gotes, però no em passa ningú des de peu de Triador.

Però "la festa" no s' acaba i en poca estona es torna a tancar el cel i ara es totalment tancat, tot gris inclús sembla mig de nit i torna a caure una turmenta molt virulenta, aigua per la mort de Deu, arribo a un poble i em fico en un alberg, demano un altre bossa de plàstic gran per fer un nou "impermeable", el senyor, molt amable me la dona, estic uns minuts recuperant-me del fred, i torno a l'atac, agafant mai tant ben dit "el camí del calvari"; parar ha estat una decisió encertada ???, dons crec que si. Mes tard me'n adonaré que gracies a la "bossa de plàstic" he aguantat la temperatura del cos i he pogut seguir quant feia mes fred.

Aquests trams estic sol en mig de zones boscoses, seguint corriols que son petits rius, baixa aigua per tot arreu, el llibre de ruta, està xop i les pagines s' enganxen i s'estripen si no vigiles, però es el meu "seguro" de vida, no puc avançar sense mirar el llibre de ruta, hi ha moments que son inexplicables... jo parat en mig d'una bifurcació del camí, caient "la mundial" i intentant llegir el llibre de ruta, ostres !!! s'hi ha de ser el mes curiós es que tot i dubtar en molts casos i aturar-me, ja no em perdo mes i les decisions que prenc a l'hora de seguir el que queda del llibre de ruta, son encertades.

Està clar que amb aquest panorama, m'he tret l' estrès de voler fer el millor temps possible i el que preval ara, es sortir-ne "viu" d' aquesta situació i dic això per que l'única caiguda que vaig tenir, va ser anant a peu, baixant per unes pedres, que al estar molles vaig relliscar i vaig caure com fulminat, donant-me un cop molt fort a les costelles que em va tallar la respiració. Per uns instants semblava que allà m'hi quedava sort vaig tenir de posar el braç encongint instintivament, ... Quant estic pedalant de nou, me'n resseno de la trompada, però veig que em deixa anar fent.

Els camins i pistes fins a Montgarri son plenes de fang i bassals. En aquest tram vaig amb dos duatletes de muntanya que ens coneixem del circuit Català, en Toni Casals i en Miquel Genolla (dos Màquines), junt amb un noi que havia avançat a la sortida del túnel de bon mati. Tots anem a bon ritme i arribem al punt de control nº8 i últim, a on agafem a un grup de quatre corredors. Jo em trobo bé, prenc una mica d'aigua, xocolata amb coca i surto el primer. Vaig a bon ritme fins el Pla de Beret, avança un altre participant just travessant el parking de l' estació d' esquí, arribo a la carretera i el llibre de ruta diu que hem de baixar per el corriol de l' esquerra. Es molt temptador baixar per la carretera, però nomes ho poden fer els que arriben en aquest punt a partir de les sense llum de dia... Encaro la baixada i vaig bé, ara tot es baixada amb algun repetjó que maleeixes, aquest tram torna a ser complicat amb moltes desviacions i variants en el llibre de ruta.

Vaig molt alerta de no perdrem de nou, ja que es molt fàcil, i en una zona d' obres d'un poble que feia dubtar de trobar el camí correcte em trobo el noi del Pallars, que m'havia deixat a Coll de Paranera i tres corredors mes que també recordo de l' inici de la cursa. Ja vaig amb ells tot el que queda de baixada, a on ens trobem un control "sorpresa" que també ens fa signar i que servirà per eliminar a tots els "espavilats" que baixin per la carretera abans de les 22'00h.

En aquests moments el grup "vola". Ningú diria el que portem al damunt i fins i tot en els darrers 3Km. s' inicien "hostilitats" en el grup per situar-se davant i guanyar aquestes 5 places. E noi del Pallars i jo ens escapem en una

"pujadota" que te "tela". Res, son 40m. però pujant amb el pit enganxat al quadre de la btt, agafem avantatge i entrem en el darrer kilòmetre, però ens equivoquem i sortim del corriol abans d'hora. Tenim que tornar enrere i els tres que havíem deixat ens passen, el noi del Pallars i jo disputem l' esprint !!! aquest cop es meu i ja tinc LA PEDALS DE FOC NON STOP !!! finalment 16h 24' i 54" i 35è. a la General.

Son gaire bé les 9 i mitja del vespre i d'ací 2 hores i mitja, compliré 47 "tacos", els meus fills i la meva dona m'han rebut a la línia d' arribada, es un moment de MOLTA FELICITAT !!!

La Núria també està a la línia de meta i em diu "on m'he fotut", es pensava que anava tota l' estona davant d'ella.... Es una màquina. Ha fet 14h i 53' i 15 a la General !!! "manda coj...". Poc després arriba en Carles Dantí, un altre Crack, aquest any no ha pogut fer tots el kilòmetres que volia i el vaig "engatusar" per la Pedals Non Stop, jo sabia que tenia l' il·lusió de fer-la algun dia i ja havia fet realitat el seu somni ... la NON STOP !!! ; abraçada i cap a casa, contens, MOLT CONTENTS !!!

El noi del Pallars es diu Jordi Marco Sauquet i us asseguro que es un Crack !!! l' estona que he anat em ell m'ha anat molt bé !!!

També felicitar als meus amics: en Marià Guardia, que se del cert que havia preparat aquesta cursa molt i molt bé!!! També se que ha patit molt, durant la prova, però ha tingut el premi mes que merescut de roda en el grup dels millors i de puja Triador amb en Roberto Heras, i finalment ser Top-Ten de la General!!!! amb un temps a l' abast de molt pocs de 13h 36'. Molt bé també el Vicenç Pacios amb 14h 53', ha sabut fer una cursa intel·ligent i es dels que no falla. L'enhorabona també per en Ramon Montllor i en Miquel Brugat, que han sabut ser irreductibles a les adversitats i son Finisher d' aquesta dura edició de la Non Stop. Una abraçada a tots amb els que he compartit algun moment de la prova i enhorabona especialment als guanyadors i a tots els que han aconseguit fer la " NON STOP 2010 ".

El mati de diumenge sabem que el Roberto Heras es va retirar a pocs kilòmetres abans d' arribar a meta!!! i també sabem que dels 187 que varem iniciar la NON STOP, varem completar la prova correctament, només 105 bikers !!!

Santi Ribot Terricabras – PEDALS DE FOC “NON STOP 2010”

Santi Ribot Terricabras , PEDALS de FOC " NON STOP " 2010

31 107 Carles BOSCH TORNE M 44 29 10:56:50 13.6 53 5:27:23 12.5 16:24:12 13.2
32 91 Francesc PASCUAL ARNAU M 35 34 11:11:43 13.3 43 5:12:52 13.0 16:24:35 13.2
33 152 Julio MORANT BATALLER M 35 36 11:12:00 13.3 42 5:12:36 13.1 16:24:35 13.2
34 68 Santi RIBOT TERRICABRAS M 46 43 11:13:11 13.3 40 5:11:44 13.1 16:24:54 13.2
35 174 Jordi MARCO SAUQUET M 27 31 10:57:09 13.6 54 5:27:48 12.4 16:24:56 13.2